

9 w 2024 (9)

Co będzie pojutrze?

Data publikacji: 03.12.2024 / Autor: Michał Topolski

*Po całej Polsce o tej godzinie
Palą się watry i sypią skry...*

Kiedyś to były ogniska! Ciepła wakacyjna noc, lekki powiew wiatru znad jeziora smagał nam twarze, płomienie ognia rozświetlały sosnowy las w całej Polsce (jak w tej starej piosence), który, choć zwykle był ciemny i tajemniczy, w tym momencie miał w sobie mnóstwo domowego ciepła. Była końcówka lipca, a może początek sierpnia... Watra kończąca obóz albo jakieś inne bardziej "codzienne" ognisko. Została nas tylko garstka, młodszy harcerze i harcerki poszli już spać, a my pomimo wielkiego zmęczenia całym dniem służby nie mieliśmy takiego zamiaru. Było przecież tyle spraw do poruszenia, tyle myśli, tyle dyskusji... Chyba wszyscy pierwszy raz czuliśmy, że rzeczy, o których rozmawiamy są naprawdę ważne, chcieliśmy zmieniać świat dookoła nas...

Dziś też rozmawiamy: są długie kwadransy – te planowane i spontaniczne. Gdzieś w drodze na kolejny wyjazd albo gdy zmęczeni po biwaku „wracamy ekspresem do Warszawy...” (to inna, trochę nowsza piosenka), a czasem i na Messengerze czy Discordzie. Każdy sposób jest dobry, żeby podzielić się z bratnią duszą tym, co nie pozwala nam siedzieć cicho... Pytanie tylko co zostało z tego zmieniania świata, bo może i ta nasza rozmowa pomoże nam tu i teraz, choć na krótko, może ktoś ją zapamięta, ale przecież takich rozmów toczą się tysiące. Pewnie wszyscy przekonaliśmy się już, że od słów do czynów jeszcze daleka droga...

...ale jutro możemy te myśli i dyskusje poukładać, wyciągnąć z nich sedno, może przelać na papier. Sprawić, że przerodzą się w jakiś plan albo w wieść, która rozniesie się po kraju. To nie będzie już ulotna myśl, ale coś namacalnego. Wezwanie do działania!

Co w takim razie będzie pojutrze?

Pojutrze na pewno nadal będą ogniska i rozmowy w gronie przyjaciół, będą rajdy, obozy i wędrówki. My jednak chcemy więcej! Chcemy dzielić się doświadczeniami i dyskutować również w naszym, wędrowniczym, ogólnopolskim internetowym medium. „Również”, a nie „zamiast”, bo nic nie zastąpi długiej, przyjacielskiej rozmowy, ale głos z „drugiego końca Polski” może być do niej inspiracją. Ale, co najważniejsze, chcemy to wszystko przekuć w czyn! Naszym celem nie jest robienie wprawek z języka polskiego, nie jest nim zbieranie polubień na social media, nie jest nim też zapewnianie rozrywki na zimowe wieczory (choć na pewno to wszystko przy okazji się wydarzy) – naszym celem jest stworzenie przestrzeni do rozwoju i dobrego działania dla wędrowniczek, wędrowników i kadr drużyn oraz gromad.

Nauczeni mądrością szaroszeregowego hasła „Dziś – Jutro – Pojutrze”, nie chcemy skupiać się tylko na tym, co zajmuje nas dziś, ani nawet na zadaniach na jutro, ale patrzeć dalej i widzieć więcej!

O czym chcemy pisać?

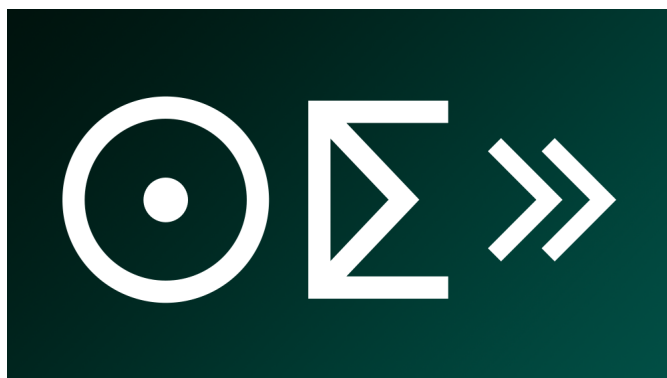
Nasz wspólny znak – naramiennik wędrowniczy – daje nam podpowiedź jakim paliwem zasilać płomienie naszego ciała, umysłu i ducha. Dlatego artykuły Pojutrza znajdziecie w trzech kategoriach tematycznych:

- Służba – to dla nas nie tylko obowiązek, ale też (jak w naramienniku) paliwo i motywacja do dalszych działań. Znajdziecie tu inspiracje do służby na różnych polach: pomysły na wartościową służbę indywidualną, dla patrolu wędrowniczego czy zastępu, ale też pomysły na zbiórki, gry terenowe i inne ciekawe aktywności. Obok inspiracji chcemy tu dać konkretne wsparcie tym, którzy pełnią na co dzień służbę zastępowych i przybocznych.
- Odkrywanie świata – szukanie swojego miejsca w świecie i społeczeństwie zaczyna się od odkrywania jego bogactwa. Nie tylko wędrując fizycznie po różnych regionach i krajach, ale również „wędrując umysłem” przez różnorodne pasje, którymi będziemy się dzielić, przez filmy, książki, muzykę itd. Ta kategoria będzie zawierała w sobie opisy zarówno fizycznych, jak i intelektualnych wędrówek (relacje z wydarzeń, recenzje, prezentowanie swoich pasji, czy „ogólnofilozoficznych” przemyśleń).
- Rozwój – żeby skutecznie pracować nad sobą, trzeba korzystać z doświadczeń innych, dlatego znajdziecie tu wszelkie inspiracje samorozwojowe, lifehacki, praktyczne umiejętności twarde i miękkie. Poradniki, które mogą nauczyć nas, jak robić coś lepiej albo zacząć coś nowego. Artykuły mówiące o tym jak każdego dnia stawać się coraz lepszym.

Nie obawiajcie się jednak, jeżeli nie wiecie w jakiej kategorii umieścić swój tekst. Chcemy wskazać Wam potencjalne kierunki, ale nie chodzi o pisanie tekstów „pod klucz”.

Pisanie nie jest celem samym w sobie. Nie oznacza to jednak, że nie warto pisać – wręcz przeciwnie! W pisaniu bardziej niż o przelanie słów na papier, chodzi o to, by ktoś te treści przeczytał i mógł je wykorzystać. To jego największa wartość. Tę myśl chcemy przekazać naszym logotypem. Znaki w nim zawarte oznaczają:

- zatrzymaj się na chwilę
- przeczytaj lub napisz wiadomość
- idź dalej napędzony refleksją

Skoro więc zatrzymaliście się na chwilę i przeczytaliście ten tekst, mamy nadzieję, że ruszycie dalej z nową energią i przemyśleniami. Harcerska droga nie jest jednak ani sprintem, ani maratonem – to sztafeta. Dlatego wierzymy, że będziecie tu wracać, by odpocząć, zaczerpnąć inspiracji i wymienić się z innymi doświadczeniami na różnych polach i w różnych obszarach. A może przy okazji zostawicie po sobie coś wyjątkowego, czego Wam serdecznie życzymy.

Co przyniesie pojutrze? Nie wiemy. Ale możemy wspólnie to Pojutrze tworzyć!

Zdjęcia autorstwa Andrzeja Haładyny

Michał Topolski

Urodzony w Kluczborku, tam też się wychował, w pewnym momencie został harcerzem, a potem instruktorem. Obecnie kierownik Wydziału Zuchów GKHy. Zawodowo zajmuje się cyberbezpieczeństwem i szkoleniami, a w wolnych chwilach uczy też debatowania. Posiada całkiem pokaźną kolekcję piór wiecznych, lubi pisać (nie tylko piórami). Zastępca redaktora naczelnego Pojutrza.